Ч. 123 — Пятниця 4 червня (16) 1893. — Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Администрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Спôльнѣ Делеґаціѣ.

На вчерашнôмъ повнôмъ засѣданю австрійскои Делеґаціѣ повѣдомивъ президентъ кн. Віндішґрецъ Делеґацію о подяцѣ цѣсарскôй за желаня, зложенѣ зъ нагоды заручинъ Архікн. Иосифа Августа.

До буджету Міністерства справъ заграничныхъ записали ся яко бесѣдники противъ ческѣ делеґаты: Масаржікъ, Пацакъ, Адамекъ и Герольдъ; за: ґр. Бадені, Менґеръ, Пфайферъ и Ледебуръ. По кôлькохъ вступныхъ словахъ справоздавця Думбы забравъ голосъ пос. Масаржікъ. Бесѣдникъ высказавъ насампередъ здивоване зъ причины послѣдного заявленя ґр. Кальнокого, котрый въ нѣмъ зробивъ за богато чести письмамъ заграничнымъ. Нѣмцѣ — казавъ Масаржікъ — мають найменше причины выступати противъ дружбы Австріѣ зъ Россією. Сходячи на тридержавный союзъ, запримѣтивъ бесѣдникъ, що змушеный порушити сю справу на повнôмъ засѣданю, бо Молодочехôвъ выключено въ наслѣдокъ нетакту одного делеґата (Пленера) зъ комисій.

Въ сѣмъ мѣсци перебивъ ему президентъ, заявляючи, що уважае сю справу за залагоджену и скôнчену. Президентъ просивъ Масаржіка и слѣдуючихъ бесѣдникôвъ, щобы сеѣ справы бôльше не тыкали.

Бесѣдникъ зазначивъ дальше, що тридержавный союзъ головно въ наслѣдокъ своеѣ мілітарнои ознаки, выкликуе въ якъ найширшихъ кругахъ недовѣре до себе. Довѣре до тридержавного союза есть зô стороны Нѣмеччины слабше якъ зô стороны Австріѣ. Що до Чехъ, то тамъ вѣрять крѣпко въ то, що тридержавный союзъ стереже головно нѣмецкихъ интересôвъ супротивъ Франціѣ. Бесѣдникъ высказавъ надѣю, що міністеръ дасть поясненє що до неясного становища Италіѣ. Вôдносины Монархіѣ до Россіѣ уважае бесѣдникъ за оденъ изъ найважнѣйшихъ проблематôвъ политичныхъ. За сто лѣтъ буде Россия мати сто міліонѣвъ жителѣвъ, Угорщина 30 а Австрія 60 міл. Для Россіѣ справа азійска есть найважнѣйшою справою, а зелѣзницѣ сибирскѣ мають для неи бôльше ваги якъ справы европейскѣ. Россия мусить однакожь вести свѣтову политику. Интересы Австро-Угорщины вымагають дружныхъ вôдносинъ до Россіѣ. Бесѣдникъ запытувавъ вôдтакъ, чи поясненя міністра опирають ся на точно означеныхъ актахъ и чи переведено переговоры въ справѣ державъ балканьскихъ. Наконецъ говоривъ ще Масаржікъ о ческихъ справахъ, але президентъ перебивавъ ему заедно. По Масаржіку промавлявъ ґр. Бадені.

Гр. Станіславъ Бадені заявивъ въ имени своихъ товаришѣвъ политичныхъ, що они при выборѣ до комисіѣ буджетовои поступали пôсля дотеперѣшного звычаю и предкладали делеґатôвъ зъ Чехъ. Бесѣдникъ повитавъ радôстно выходячу зъ престольнои бесѣды и заявлень Міністра для справъ заграничныхъ надѣю на удержанє мира, котре лежить въ интересѣ цѣлои Державы, а въ першôмъ же рядѣ въ интересѣ Галичины. Въ завѣреняхъ, що нашѣ вôдносины до всѣхъ державъ суть якъ найлѣпшѣ, добачуе бесѣдникъ великій успѣхъ тридержавного союза и политики, якои придержуесь ґр. Кальнокій. Витаючи радо сей успѣхъ, бажае вôнъ, щобы тридержавный союзъ и теперѣшна политика були и на будуче пôдставою нашого становища супротивъ заграницѣ. Коли ґр. Кальнокій мôгъ теперь завѣрити, що нашѣ вôдносины до Россіѣ суть якъ найлѣпшѣ, то есть то свѣтлый успѣхъ заграничнои политики Кальнокого, котрый бесѣдникъ зъ вдоволенємъ приймае до вѣдомости. Бесѣдникъ высказавъ вôдтакъ надѣю, що й Россія залишить на будуче все, що трудно було бы погодити зъ дружными вôдносинами обохъ державъ. Бесѣдникъ звернувъ увагу на аґітаціи, якѣ ведуть ся поза плечима россійского правительства въ панславістичнôмъ дусѣ, котрѣ пôдбурюють въ сусѣднôй державѣ народности противъ себе и псують згоду межи народами. Въ имени Поляковъ и Русинôвъ высказавъ дальше ґр. Бадені обурене зъ причины нападу, котрого жертвою ставъ єѣ у Вѣдни высокій достойникъ церкви длятого, що въ Римѣ высказавъ свое переконанє яко австрійскій патріотъ и князь католицкои церкви. Бесѣдникъ высказавъ надѣю, що правительство зробить симъ аґітаціямъ конецъ и завзывае делеґатôвъ, щобы держали ся зъ далека вôдъ національныхъ спорôвъ и своимъ найлѣпшимъ знанємъ и далеко идучими гадками стремѣли до цѣли, котра при постôйнôмъ розвою военнои цѣли може заграничнôй политицѣ забезпечити успѣхъ.

Зъ рускихъ товариствъ.

Въ докôнченю справозданя изъ загальныхъ зборôвъ філіѣ „Просвѣты“ въ Рогатинѣ подаемо ще слѣдуючѣ важнѣйшѣ точки:

---

2)

Отець Насмѣхайло.

Зъ румуньского — Ивана Славічія.

(Дальше).

Не богато минуло часу, ажь отець Трандафіръ прийшовъ до переконаня, що то таки були мудрѣ тѣ люде, що выдумали стипы та поминки. „Таки то щось значить“ — каже вôнъ наконець — „коли люде зôйдуть ся, щобы себе розвеселити та розважити. Тажь и Спаситель накормлявъ убогихъ, а на весѣлю въ Канаанѣ люде тѣшили ся та веселили ся!“ Такъ то думавъ теперь отець Трандафіръ; але въ Голодôвцѣ не давали анѣ убогимъ ѣсти, анѣ не гостили гостей.

„То одно правда“ — подумавъ собѣ наконець панъ-отчикъ — що въ бѣднôмъ селѣ не знайде ся для священика и колоска на стернику. Доки мои Гогодôвцѣ будуть лѣнивѣ, доти будуть бѣднѣ и будуть голодувати. Ему забагло ся не бôльше не менше лишь — поробити зъ своихъ селянъ працьовитыхъ людей. Працьовитый чоловѣкъ буде й камѣнь ѣсти и сметану зъ воды збирати и пшеницю косити тамъ, де давнѣйше рôсъ лишь болиголовъ. „А вôдтакъ“ — подумавъ вôнъ ще собѣ — „коли корова напасе ся, то й дасть молока для другихъ“.

Такъ вôнъ собѣ подумавъ та й взявъ ся до дѣла. Трудне то було дѣло, то правда! Але отець Трандафіръ мае вже таку натуру, що коли хоче поставити на своимъ, то бере ся завзято до дѣла и або поставить на своѣмъ, або таки згине.

* * *

Першои недѣлѣ говоривъ отець Трандафіръ проповѣдь людемъ, що зôбрали ся були цѣлою громадою, щобы побачити нового священика. Нема бôльшого вдоволеня для того, хто бажае добра для своихъ ближныхъ, якъ коли вôнъ бачить, що его науки слухають уважно и що люде кожде его слово беруть собѣ до серця. Отець Трандафіръ почувъ ся щасливымъ того дня. Ще нѣколи не слухали его люде такъ набожно. Здавало ся, якъ колибъ вôнъ имъ лишь повтарявъ то, що они вже давно знали, але не знали ще докладно; таки ловили кожде его слово, якъ колибъ хотѣли его душу въ себе втягнути, щобы лѣпше розумѣти его науку.

Сего дня читало ся евангеліе о блуднôмъ сынѣ. Отець Трандафіръ пояснявъ имъ, якъ то Богъ въ своѣй безконечнôй любови для людей сотворивъ ихъ до щастя. А Богъ хоче, щобы чоловѣкъ, доки жие на свѣтѣ, уживавъ всѣхъ чистыхъ розкошей сего житя, бо лишь тогды зможе вôнъ то житє полюбити и дѣлати въ нѣмъ, якъ Богъ приказуе. Але чоловѣкъ, котрый зъ власнои вины або наслѣдкомъ обставинъ зазнае лишь горя и муки на сѣмъ свѣтѣ, не може того житя любити и длятого допускае ся грѣха противъ сего великого дару Божого.

„А жожь вартѣ тотѣ лѣнивѣ“ — говоривъ отець Трандафіръ пôднесенымъ голосомъ — що не задають собѣ навѣть труду, навѣть не хотять вытягнути руки по то щастє? То грѣшники! Мы люде маемо чей всѣ змысловѣ похоти, але чистѣ похоти давъ Богъ людемъ на то, щобы они заспокоювали ихъ овочами своеѣ працѣ. Праця отже конче потрѣбна для людскои натуры, а хто не працюе, прогрѣшае ся тяжко!“

Вôдтакъ показавъ панъ-отецъ живымъ словомъ, якъ нужденне есть житє такого чоловѣка, що лишь чекае, коли зъ голоду згине. И ставъ вôнъ давати своимъ вѣрнымъ добрѣ рады, якъ имъ працювати на весну, якъ въ лѣтѣ, якъ въ осени а якъ въ зимѣ.

Люде слухали его та й слухали; имъ таки зъ очей видко було науку панъ-отця. Коли вôдтакъ вертали домôвъ, то не говорили о нѣчôмъ, лишь о тôмъ, що чули въ церквѣ. Бувъ мѣжъ ними й не оденъ такій, що чекавъ лишь, коли промине свята недѣля, щобы заразъ взяти ся до роботы....

— Такого священика ще не було въ Голодôвцѣ! — сказавъ Марко Флорôвъ, коли працювавъ ся зъ своимъ сусѣдомъ.

— Священикъ якъ въ порядномъ селѣ! — вôдповѣвъ Митро....

Прийшли вôдтакъ и другѣ недѣлѣ. Але отець Трандафіръ давъ собѣ спокой зъ проповѣдями, бо вже другои недѣлѣ не було до кого говорити. Люде остали ся дома, бо на дворѣ бувъ дощь. Третои недѣлѣ, правда, була красна погода, але люде, видко, задля красної

О. Городецкій вказавъ на потребу заопѣкувати ся молодежію бѣдныхъ селянъ въ школѣ въ Рогатинѣ и внѣсъ, щобы выдѣлъ філіѣ „Просвѣты“ утворивъ ширшій комітетъ, котрый бы заразъ на слѣдуючій рôкъ школьный мôгъ вказати интересованымъ яку таку пôдмогу для бѣднѣйшихъ; — се мало бы бути початкомъ будучои бурсы рускои въ Рогатинѣ.

Надъ тымъ вывязала ся ширша дискусія. О. Макогоньскій вказувавъ на трудности при заведеню бурсы. — О. Городецкій заявивъ, що вôнъ мае теперь на цѣли лишь опѣку молодежи заразъ сеи осени, а выдѣлъ філіѣ може подати на слѣдуючихъ загальныхъ зборахъ способы, чи не удало бы ся бурсу завести. О. Иосифовичъ подавъ конкретну гадку, щобы выдѣлъ філіѣ завязавъ товариство на статутахъ и зарядивъ складки по краю на будову дому для бурсы. — П. Гургула противный вôдкладаню сеи важнои справы ажь до часу будовы дому на бурсу. Русинъ, — казавъ бесѣдникъ — завсѣгды мусить бути спôзненый, завсѣгды зъ полудня выходить на жниво, а другі народы уже пожитки збираютъ! Перенятый тою красною гадкою зъ цѣлою силою сталъ боронивъ внесеня о. Городецкого, а именно, щобы на разѣ постарати ся доконче о опѣку для дѣтей убогихъ, а коли хлопцѣ укôнчатъ шесть клясъ въ Рогатинѣ, будуть мати отворене поле до промыслу и торговлѣ и такъ скрѣпить ся нашъ середный станъ. — Бесѣда п. Гургулы зробила на селянъ оживляюче враженѣе и они пôдперли се внесене О. Дзеровичъ промовивъ такожъ за потребою такои опѣки и давъ примѣры, що и вôнъ самъ часто бравъ въ опѣку убогихъ селяньскихъ сынôвъ, котрі выросли на нотѣху Руси.

О. Розлуцкій зъ Жовчева вносивъ, щобы выдѣлъ філіѣ вказувавъ интересованымъ такі мѣсця, де бы ихъ дѣти могли побирати науку ремесла.—П. Нагôрный, яко голова товариства ремѣсничого „Зорѣ“ обѣцявъ такі мѣсця вказувати.

О. Яворскій вказавъ на потребу для селянъ книжки: „Катихизмъ народный“, де бы въ формѣ пытань и вôдповѣдей мѣстила ся коротка наука о правахъ и обовязкахъ кождого Русина, а заразомъ була мовь бы зеркаломъ цѣлого нашого житя народного. — Загальні зборы поручили, щобы головный выдѣлъ „Просвѣты“ о такій катихизмъ постаравъ ся и выдавъ яко мѣсячну книжочку.

О. Городецкій, доказувавъ конечну потребу „Народного Дому“ въ Рогатинѣ, а зборы поручили выдѣлови філіѣ, щобы обдумавъ способы переведеня тои справы.

Коли вже нѣхто бôльше не забиравъ голосу, замкнувъ зборы голова о. Макогоньскій промовою, загрѣваючи зôбраныхъ до дальшои невсыпущои працѣ на народнôй нивѣ.

По зборахъ зôбрало ся кôлькохъ крамарѣвъ въ „Народнôй Торговли“, де була неодна справа торговельна обговорена, а п. Нагôрный удѣлявъ всѣмъ дуже охотно порады. За его порадою мае завязати ся одна спôлка крамарска.

Переглядъ політичный.

Зъ Будапешту доносять, що на сегорôчні маневры на Угорщинѣ маютъ приѣхати цѣсарь нѣмецкій, король италіяньскій та россійскій и даньскій наслѣдникъ престола.

Фахові референты обохъ Міністерствъ скарбу вôдбули вже кôлька спôльныхъ нарадъ що до дальшихъ крокôвъ въ справѣ остаточного управильненя валюты. Вчера радили надъ уложенемъ проекту закона въ справѣ заведеня обовязкового численя пôсля коронной валюты и въ справѣ речинця стягненя одноґульденовыхъ банкнотôвъ.

Якъ мы вже доносили, сконфісковано у Вѣдни вôдозву москвофілôвъ до народу, въ котрôй они старали ся оправдати свою демонстрацію противъ Впреосв. Митрополита Сембратовича. Вôдозву ту выдали москвофілы накладомъ студента Яворского. Цѣкава певно рѣчь, зъ вôдки студентъ мае тôлько грошей, щобы ажь друкувати вôдозвы?

Нинѣ вôдбуваютъ ся въ Нѣмеччинѣ выборы до парляменту. Въ цѣлôй кампаніи выборчôй проявляе ся такій хаосъ, що трудно предвидѣти, якій буде результатъ. Кандидатуръ соціяльно-демократичныхъ поставлено загаломъ 391, вольнодумныхъ 218, а народно-лібераньныхъ 118. Пôсля найновѣйшихъ вѣстей, мае парляментъ зôбрати ся ажь дня 11 липня с. р.

Въ сенатѣ римскôмъ заявивъ міністеръ Брінъ, що абесиньскій король Менеликъ выславъ письмо до анґлійскои королевои, до нѣмецкого цѣсаря и до президента Карнота. Королева анґлійска и цѣсарь нѣмецкій вôдповѣли, що прилучаютъ ся зовсѣмъ до заявленя Италіѣ, що угода може бути змѣнена за спôльнымъ порозумѣнемъ, але не выповѣджена. Зъ Вѣдня одержало правительство повѣдомленѣ, що и тамъ такъ само вôдповѣдять на ноту Менелика, скоро она наспѣе. Правительство мае надѣю, що доведе до порозумѣня зъ Менеликомъ.

Новинки.

Львôвъ дня 15 червня.

— **Именованя и перенесеня.** Президія ц. к. Дирекціѣ скарбу именувала концепіста скарбового Ивана Захаріясевича инспекторомъ податковымъ въ IX клясѣ ранґи, а практиканта концептового дра Ив. Ґотфріда концепістомъ скарбовымъ въ X клясѣ ранґи. — П. Намѣстникъ перенѣсъ комісаря повѣтового Вільгельма Крайца зъ Самбора до Львова.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ властителеви фірмы Едвардъ Ційсеръ и Сынъ въ Микушовичахъ, Александрови Ційсерови въ признаню его заслугъ на поли промысловôмъ лицарскій хрестъ ордера Францъ Иосифа; Адольфови Бислерови, бухгальтерови и прокуристѣ тои фірмы золотый хрестъ заслуги а робôтникови фабричному при тôй самôй фірмѣ, Ив. Фольтіому срѣбный хрестъ заслуги. — Инспекторови австрійскихъ зелѣзниць державныхъ, Володиславови Борецкому, надавъ Є. Вел. Цѣсарь зъ нагоды перенесеня его въ сталый станъ спочинку титулъ и характеръ радника цѣсарского зъ увôльненемъ вôдъ таксы.

— **Конкурсъ.** Выдѣлъ краевый оголошуе конкурсъ на етатову посаду краевого учителя вандрôвного ветеринаріѣ. Задачею того учителя буде: 1) удѣляти науки ветеринаріѣ въ низшихъ школахъ рôльничихъ въ окремыхъ кôлькотыждневыхъ курсахъ; 2) удѣляти господарямъ, головно селянамъ радъ и поученъ що до удержуваня звѣрятъ домашныхъ и ратованя ихъ въ случаяхъ занедужаня; 3) на жадане Выдѣлу краевого удѣляти ему фаховои опініѣ въ справахъ стоячихъ въ звязи зъ наукою ветеринаріѣ и приписôвъ ветеринарійно-поліційныхъ. Зъ тою посадою, котра на разѣ буде лишь провізорично обсаджена, есть сполучена рôчна платня 1300 зр. (2600 коронъ), додатокъ активальный 240 зр. (480 коронъ) и додатокъ пятилѣтный по 200 зр. (400 коронъ); на кошты подорожи вызначае ся загаломъ 500 зр. (1000 кор.). Речинець поданъ до 15 липня с. р.

— **Є. Ексц. Впреосв. Митрополитъ** выѣздитъ въ суботу на візитацію деканата журавеньского. Впреосв. Митрополитъ зложивъ візиты послови Юл. Романчукови и головѣ товариства „Просвѣты“ дрови Ом. Огоновскому и заявивъ обомъ свою подяку за привѣтъ вôдъ рускихъ товариствъ, та попросивъ, щобы они именемъ Впреосвященого подякували за той привѣтъ и другимъ

погоды не хотѣли рушити ся зъ хаты; имъ якось важко було не лежати цѣлый день въ садку горѣлиць та дивити ся въ красне Боже небо. Вôдъ часу до часу заходила ще до церкви яка стара бабуся або якій калѣка дѣдъ, що вже не дочувавъ и не видѣвъ добре, але найчастѣйше було такъ, що въ церкви не було нѣкого, лишь вôнъ та паламарь Пирôжокъ.

Такъ не могло дальше бути!

Якъ бы вôнъ бувъ иншій чоловѣкъ, то бувъ бы тутъ всему конець. Але отець Трандафіръ то якъ та коза въ капустѣ. Выжени еѣ ворôтцями, то она влѣзе крôзь плôтъ; не пустишь еѣ крôзь плôтъ, то она готова скочити черезъ плôтъ та наробити ще бôльшои шкоды, бо тогды ще й плôтъ заломить и капусту потратуе. Може то й не годить ся такъ порôвнувати, але нехай Богъ простить! Вôнъ все таки останесь добрымъ чоловѣкомъ, той панъ-отець Трандафіръ.

„Пождѣть!“ — каже вôнъ. „Не хочете вы ити до мене, то я пôду до васъ! — Та й ходивъ теперечки хата вôдъ хаты. Цѣлый Божій день губы ему не стулюютъ ся. Де лишь кого зловить, то вже его й не пустить, ажь доки его добре не навчить. Идешь у поле, стрѣчаешь панъ-отця — идешь на горбъ, вôнъ знову тамъ — идешь на долину, дивишь ся, хто то? панъ-отець — зайдешь у лѣсъ, кого тамъ побачишь? панъ-отця. Панъ-отець въ церквѣ, панъ-отець на похоронѣ, панъ-отець на весѣлю, панъ-отець у сусѣда — словомъ, хиба втѣкай изъ села, коли хочешь его позбути ся; де лишь тебе знайде, заразъ зачинае тебе навчати.

Такъ робивъ панъ-отець може зъ рôкъ. Люде остаточно слухали его радо; имъ то впрочôмъ и не конче було немило побалакати собѣ трохи зъ панъ-отцемъ; ба дехто таки мѣркувавъ, що вôнъ таки добре каже. Але й на тôмъ конець. Стара байка. Люде, бачите, знали добре, якъ що маютъ робити, але ось, коли бо не робили. То стало его гнѣвати, того отця Трандафіра. Вôнъ таки давъ людемъ на якійсь часъ спокôй зъ своими радами. Не було вже й одного въ селѣ, котрому бы вôнъ не выговоривъ всеи своеи мудрости; вже й самъ не знавъ, що мае говорити.

„Нѣ, то на нѣщо не здало ся!“ думае собѣ панъ-отець. „Коли не йде зъ наукою, то спробуймо зъ чимсь острѣйшимъ....“

Теперь почавъ вôнъ насмѣвати ся зъ людей. Де лишь кого зловивъ, заразъ ставъ зъ него насмѣвати ся и хотѣвъ тымъ способомъ выставити его на смѣхъ передъ цѣлымъ свѣтомъ.

Отъ иде вôнъ коло однои хаты, котрои дахъ, що правда, вже старый, бо не вôдъ вчера стоить. „Чи є у тебе розумъ, чоловѣче? — пытае вôнъ господаря — що ты собѣ въ стрѣсѣ вôкна поробивъ? Видко, тобѣ треба богато свѣтла, любишь на сонѣнко Боже дивити ся....“

Стрѣчае вôнъ жѣнку, що мае на собѣ брудну та замащену сорочку. „Отъ дивѣть ся!... А то вôдъ коли въ нашôмъ селѣ крамщину носять — пытае вôнъ — та ще й зъ якоись чорнои матеріѣ? Хиба вы жалобу по кôмъ носите?“

Побачивъ на улици невмиту дитину, то й заразъ кличе матѣрь еѣ та пытае: Чи у васъ такъ богато повилъ, що ажь ваші дѣти лице собѣ ними мажуть?

Иде попри якогось чоловѣка, що лежить собѣ въ холодку, и высказуе ему свое признане: „Добре робите! Добре робите!“ А коли той хоче встати, то вôнъ не дае ему и каже: Лежѣть собѣ, лежѣть та спочивайте, у васъ же є дѣти!...

Отъ такъ робивъ вôнъ кôлька недѣль.

Але людемъ було то вже надоѣло и они обходили его на милю далеко. Утѣкали вôдъ него якъ вôдъ пошести. А що вôнъ кождому причепивъ якусь латку, то прôзвали его „отцемъ Насмѣхайломъ“. Вôдъ тои поры не звеся вôнъ инакше, якъ лишь „Попа Танда“, отець Насмѣхайло“.

По правдѣ сказавши, селяне тому и не дуже противили ся, бо то, бачите, хочь не дуже мило, коли зъ насъ насмѣваютъ ся, то все таки нема нѣчого милѣйшого, якъ зъ другихъ насмѣвати ся. Така вже людска натура: на чужого коня кождый радо сѣдае. Але панъ-отцеви було того за мало. Скôнчивъ ся рôкъ, а въ селѣ не було анѣ одного чоловѣка, зъ котрого бы вôнъ не насмѣвъ ся. Вôдъ якогось часу стали навѣть ті, зъ котрыхъ вôнъ насмѣвавъ ся, и самі смѣяти ся. Лише ще того не ставало, щобы цѣле село стало було насмѣвати ся зъ панъ-отця. А то якось нѣяково було. Такъ и мусѣвъ бути насмѣваню конець.

Такъ минуло два роки, а отцеви Трандафірови не удало ся нѣчого зробити зъ людьми въ селѣ. Не мôгъ навѣть до того довести,

членамъ депутаціи вôдъ руско-народныхъ товариствъ. — Русины самбôрски, якъ духовни такъ и свѣтски, выслали до Впреосв. Митрополита телеґраму въ привѣтомъ и въ заявленемъ обуреня на брутальный нападъ у Вѣдни. — Оногды прибувъ до Львова перемыскій Владика Преосв дръ Юл Пелешь и по конференціи въ Впреосв. Митрополитомъ вернувъ назадъ до Перемышля.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Лѣску зъ ґрупы громадъ сѣльскихъ розписаный на день 19 липня с. р.

— **Вдовичо-сиротскій фондъ станіславôвскои** епархіѣ выносивъ въ кôнцемъ цвѣтня: въ кореннôмъ фондѣ: а) въ рукахъ вдовичо-сиротскои комісіѣ у Львовѣ 8 зр. 59 кр.; б) въ Общôмъ рôльничо-кредитнôмъ заведеню 10.500 зр.; в) въ касѣ станіславôвскои вдовичо-сиротскои комісіѣ: 1) въ цѣнныхъ паперахъ 101 900 зр., 2) на книжцѣ львôвскои щадницѣ 1.700 зр., 3) на книжцѣ станіславôвскои щадницѣ и готôвкою 1.223 зр. 93 кр., всего 115.332 зр. 52 кр. Въ диспозиційнôмъ фондѣ було въ тôмъ часѣ 5.646 зр. 12 кр.

— **Огнѣ.** Въ Пôдмихайлю коло Калуша знищивъ огонь дня 26 цвѣтня 6 загородъ селяньскихъ въ части села званôй „Івановъ“. Въ огни згорѣла мала дѣвчина Парашка, дочка Тимка Лесьова. Шкода выносить 2000 зр. — Въ Ладошинѣ коло Микулинець повставъ передъ кôлькома днями огонь на фôльварку пп. Ляхмановъ и знищивъ стодолу, стайню, солому и пашу вартости 5000 зр. Будынки були обезпеченѣ на 3000 зр. — Въ Илинцяхъ снятиньского повѣта згорѣло пять загородъ селяньскихъ, а шкода неубезпечена выносить 2.900 зр. Огонь займивъ ся зъ того, що дѣти грали ся сѣрничками. — Въ Былицяхъ повѣта самбôрского згорѣло пять загородъ селяньскихъ; шкода въ части убезпечена выносить 1.528 зр.

— **„Специялістъ“ вôдъ коней.** Въ львôвскôмъ судѣ карнôмъ вела ся черезъ два дни розправа карна противъ Арона Цайґера, обжалованого о крадѣжь всѣлякихъ рѣчей зъ помешканя Иосифа Фельдштайна. Аронъ не хотѣвъ признати ся до крадежи а мимо того засуджено его на три роки тяжкои вязницѣ и на поставлене пôдъ доворъ поліціѣ. Его спôльникôвъ Ивана Бабиша и Лонґіна Чекаловского засуджено также, першого на 10 мѣсяцѣвъ за перехованє, а другого на 4 мѣсяцѣ за продаванє краденыхъ рѣчей. Аронъ Цайґеръ есть добре знаный поліціѣ, бо бувъ вже засудженый на сѣмь лѣтъ вязницѣ за кôлькаразову крадѣжь коней, запряженыхъ до воза. Пôдчасъ переслуханя боронивъ ся Цайґеръ тымъ, що казавъ, що вôнъ и незнавъ бы, якъ брати ся до крадежи рѣчей, бо есть „специялістомъ“ вôдъ коней.

— **Выбухъ нафты.** Въ пивници одного крамаря въ Щирци експльодувала оногды нафта, а при тôмъ попарило ся тяжко двохъ жидôвъ. Въ наслѣдокъ выбуху наставъ великій огонь, котрый лишь въ великимъ трудомъ угашено въ той способъ, що обложено пивницю болотомъ. Якъ бы не скора помôчь, то выбухъ мôгъ бувъ ще страшнѣйшій бути, бо на складѣ було кôлька бочокъ нафты. Обохъ попареныхъ вôдвезено до шпиталю до Львова.

— **Арештованє судьѣвъ присяжныхъ.** Подôбный выпадокъ, якъ недавно тому у Львовѣ въ присяжнымъ судьею Дорнгаймомъ, ставъ ся теперь въ Станіславовѣ. Въ тамошнôмъ судѣ судили якогось Маера Ґеллера и спôльникôвъ, що украли були 4000 зр. изъ склепу Байлы Горовіцъ. Пôдчасъ розправы подавъ заступникъ прокуратора до вѣдомости трибуналу, що Мехель Вайцъ, трафікантъ въ Станіславовѣ, сидячи въ сали межи слухачами, зачувъ, якъ Ґеллеръ намавлявъ незнакомого ему жида, щобы той „обробивъ“ судьѣвъ присяжныхъ. Ґеллеръ сказавъ до того жида: Бôй ся Бога, ратуй насъ, зроби що зъ тыми судьями присяжными; най коштуе що хоче. Вайцъ не спускавъ того жида зъ ока и давъ знати о тôмъ жандармови Палисѣ а вôдтакъ адвокатови Розенберґови, заступникови пошкодованои стороны. Жандармъ Палиса слѣдивъ за тымъ жидомъ и выслѣдивъ, що вôнъ называе ся Абрамко Фендель и есть зъ Калуша, що вôнъ своякъ одного изъ обжалованыхъ та що водивъ часто до шинку двохъ судьѣвъ присяжныхъ Штреміха и Манна, кольоністôвъ зъ Нового Калуша та платив имъ пиво. Оба присяжнѣ признали, що Фендель платив имъ пиво, але не говоривъ нѣчого о самôй справѣ. Заступникъ прокуратора поставивъ вôдтакъ внесенє, щобы въ наслѣдокъ маючого перевести ся слѣдства противъ Шльомы Ґеллера и Абрамка Фендля о намовлюванє до надужитя власти урядовои, якъ также що до сумнѣву обєктивности присяжныхъ Штреміха и Манна вôдрочити розправу ажь до слѣдуючои каденціѣ. Трибуналъ прихиливъ ся до сего внесеня и заразъ арештовано Фендля, а по его переслуханю арештовано также обохъ присяжныхъ Штреміха и Манна.

— **Живцемъ згорѣли.** Дня 7 червня пôйшовъ въ Звинячцѣ на Буковинѣ купець Хаимъ Конъ въ 15 лѣтнымъ сыномъ до пивницѣ зъ нафтовою лямпою. Лямпа выпала ему зъ рукъ и нафта експльодувала, наповнивши огнемъ середину пивницѣ. Нещаснѣ не могли выдостатись зъ пивницѣ и оба згорѣли живцемъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ воздуха** за минувшѣ добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 14 до 12 год. въ полудне дня 15 червня середна теплота була + 16·4° Ц., найвысша + 24·4° Ц. вчера по полудни), найнизша + 12·6° Ц. въ ночи. Барометеръ иде въ гору (763). Вѣтеръ буде пôвнôчно-всхôдный, слабый, теплота обнизить ся до +16·0° Ц., небо буде переважно захмарене, дощу не буде, погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 15 с. м.: пшениця 8·60 до 9·—; жито 6·25 до 6·70; ячмѣнь 5·20 до 5 80; овесъ 6·50 до 6·80; рѣпакъ 13·— до 13·25; горохъ 5·50 до 8·—; вика 5·— до 5·60; насѣнє льняне 11·75 до 12·—; бôбъ 9·— до 11·—, бобикъ 5·— до 5·50; гречка 8·— до 9·—; конюшина червона 65·— до 72·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 25·— до 26·—; анижь 36·— до 37·—; кукурудза стара 5.75 до 6·—; нова —·— до —·—; хмѣль 65·— до 70·—; спірітусъ готовый 15·— до 16·50.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 15 червня. По причинѣ смерти кн. Максимиліяна Емануила, брата Еѣ Вел. нашои Цѣсаревои назначено шестинедѣльну жалобу почавши вôдъ нинѣшного дня.

Але 15 червня. Станъ здоровля середъ тутешнои людности значно поправивъ ся; вчера були лишь два выпадки смерти на холеру.

Клядно 15 червня. Вчера передъ полуднемъ вôдбули ся въ Раніцъ дозволенѣ властями зборы гôрникôвъ. Ґенеральна дирекція въ Празѣ заявила, що не хоче зъ страйкуючими робôтниками переговорювати. Доси все спокôйно; страйкуючѣ машерують громадами до мѣста.

Кіль 15 червня. Приѣхавъ тутъ вчера ґр. Турину. Его повитавъ кн. Генрихъ, а ґрафъ бувъ вôдтакъ на маневрахъ фльоты. Вчера по полудни вôдъѣхавъ ґрафъ Турину назадъ до Италіѣ.

Гамбурґъ 15 червня. Щобы не допустити занесеня холеры, заказавъ сенатъ россійскимъ еміґрантамъ вступати вôдъ дня 16 с. м. въ округъ мѣста.

Курсъ львôвскій

зъ дня 13 червня 1893.

	платять вр.	платять кр.	жадають вр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	375	—	—	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	101	20	101	90
„ „ 5% выльос. въ 10% прем.	110	15	110	85
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	100	—	100	70
Банку краев. 4½% льос. въ 51 лѣт.	100	50	101	20
Тов. кред. 4% I еміс.	98	50	—	—
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	97	50	—	—
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	100	25	100	95
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	98	—	—	—
3. Листы довжнѣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	—	—	—	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	—	—	—	—
Гал. фонд. проп. 4%	97	50	98	20
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ „ 5% II „	102	50	—	—
Позич. кр. зъ р. 1873 по 6%	105	—	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	100	30	101	—
„ „ „ „ 1891 по 4%	96	—	—	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	50	24	—
„ Станіславова	40	—	42	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	18	50	19	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	75	13	25
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	80	5	90
Рубель паперовый	1	29½	1	31—
100 марокъ нѣмецкихъ	59	95	60	45

щобы они на довшій часъ на него загнѣвали ся. Теперь вже мали такъ богато науки и така брала ихъ охота до насмѣваня ся зъ другихъ, що сидѣли цѣлый день купками разомъ и то научали оденъ другого, то оденъ зъ другого насмѣвали ся. Й дивна рѣчь, тѣ люде знали дуже добре, що добре а що зле, але робити анѣ рушь!

Скажѣть же сами: Чи не мусѣло то отця Трандафіра гнѣвати?... Мусѣвъ таки лютити ся, мусѣвъ казити ся!

И дѣйстно ажь казивъ ся! Теперь вже ганьбивъ людей, що сила. Якъ впередъ навчавъ, а вôдтакъ насмѣвавъ ся, такъ теперь ганьбивъ. Де лишь кого схопивъ, зганьбивъ заразъ послѣдными словами.

Але тымъ не довѣвъ далеко. Зъ разу люде на то нѣчого не казали. Пôзнѣйше дехто щось и вôдповѣвъ, але якось не важивъ ся ротъ добре розтворити. Але коли наконець побачили, що то вже за богато, то почали и собѣ ганьбити.

Вôдъ теперь ставало вже чимъ разъ гôрше. Ишла перепалка за перепалкою. Ажь одного дня кажуть, що не дадуть себе ганьбити та насмѣвати ся зъ себе; поѣдуть хочь бы и до самого владики, щобы взявъ собѣ сего панъ-отця а давъ имъ иншого.

Отъ и найшли раду селяне. Вôнъ того лишь чекавъ, кобы чимъ борше зъ Голодôвки. Ажь теперь почала ся лайка и сварка на добре.

Такъ и стало ся: селяне посѣдали на великій драбинастый вôзъ та махнули чимъ скорше до протопопа, а вôдъ него ажь до самого владики!...

Але досвѣдъ зъ людского житя учить: Неразъ тотѣ, що хотять намъ зробити добре, зроблять зле, а тѣ, що хотять зробити зле, зроблять добре.

Отець Трандафіръ не мавъ симъ разомъ на стôлько щастя, щобы скористати зъ поступованя своихъ противникôвъ. Владика, добра душа, змилувавъ ся надъ священикомъ; насваривъ на селянъ, а признавъ ему право. Такъ отже мусѣвъ отець Насмѣхайло остати ся въ Голодôвцѣ.

* * *

Коли на кого станутъ спадати нещастя, то не одно а всѣ на купу. Одно иде зъ другого, або они не розлучнѣ якъ рôднѣ браты, держать ся за руки.

Отець Трандафіръ мавъ трое дѣточокъ. Коли вернувъ вôдъ владики домôвь, заставъ тамъ четверту радôсть, що лежала въ тричи выпробованôй колысцѣ и кричала.

Слаба жѣнка, трое дѣточокъ, а четверте при грудехъ, хата якъ розбита скриня, черезъ стѣны снѣгу навѣвае, пѣчь курить, дахомъ вѣтеръ гонить, въ коморѣ такъ само порожно якъ и въ мошонцѣ, а въ тѣлѣ згризена душа: то хиба досыть на одного чоловѣка!

(Дальше буде).

За редакцію вôдповѣдая Адамъ Креховецкій

Косы бѣлй въ знакомъ руки въ найлѣпшой стали по 45 кр., а для кулокъ рôльничихъ и склепиковъ цѣны гуртовнй;

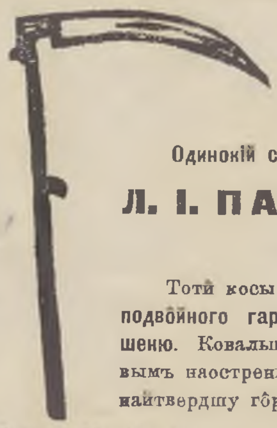
поручае 69

Болєславъ Цибульскій
складъ товаровъ зелѣзныхъ
у Львовѣ.

Инсераты

(„оповѣщеня приватнй") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневниковъ" **Людвика Пльона, при улици** Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Косы зъ маркою сѣчкарня
зъ англійскои срѣбнои стали

посылае громадамъ и поодинокимъ господаримъ въ доволъной довготѣ **пôдъ ґваранціею** за кожду штуку. Єсли коса не буде такъ добре косити, якъ я обѣцяю, то перемѣню косу 5—6 разôвъ.

Одинокій складъ фабричный для Австро-Угорщины

Л. І. ПАТРАХЪ въ СТРЫЮ
въ Галичинѣ

Тотй косы суть свѣтовои славы задля своеи легкости, подвôйного гарту, легкого замаху и вытрималости въ кошеню. Ковальце выдержує кôлька днѣвъ. За одноразовымъ наостреню можь косити 120 до 150 кроковъ, навѣть найтвердшу горску траву.

Довг.:	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120 цтм.
Цѣна:	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1·90	2·00	2·20 кр. ав.

Мармуровый камѣнь до остреня косы.

Довгота стм.	18	21	22	25	въ кôнци звычайнй брусики мармор.
Цѣна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Посылка найблизшою почтою лише за готôвку або послѣплатою.

Осторога передъ фальшôвниками. Правдивй Патраха косы суть лише тотй, котрй мають марку охоронну сѣчкарня (докладну пôсля повысшого взôрця) якъ также выбиту фірму L. J. Patrach.

Вôдбирати можь лишь впростъ вôдъ **Л. І. Патраха въ Стрыю** (Галичина).

Вôдъ 10 кожда одинацята даромъ и одинъ камѣнь. 1

„ДНѢСТЕРЪ"
Товариство взаимныхъ обезпеченъ

у Львовѣ

засноване на пôдставѣ концесіи Высокого ц. к. Міністерства справъ внутрѣшныхъ зъ дня 9 грудня 1891 ч. 22751, розпочало свою дѣяльнôсть дня 15 н. ст. вересня м. р.

„ДНѢСТЕРЪ", опертый на засадѣ взаимности своихъ членôвъ, обезпечае всяке майно движиме и недвижиме противъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и почислює можливо найнизшй преміи.

Всякй шкоды ліквідують ся и выплачують ся сейчасъ по пожарѣ.

Фондъ основный „ДНѢСТРА" выносить наразѣ 50.000.

Якъ фондъ основный такъ и контракты заключенй зъ першими Товариствами контрасекураційными, подають „ДНѢСТРОВИ" можнôсть обезпечувати якъ найбôльшй сумы.

Въ силу договору заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпеченъ въ Краковѣ, — „Днѣстеръ" принимае обезпеченя на житє у всѣхъ можливыхъ комбінаціяхъ.

Друки якъ и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ якъ и 34

Дирекція „Днѣстра"
у Львовѣ, улиця Валова число 11.

СТАРУ
житнѣвку, старку, ратафію, розолісы, лікеры, румы и т. п.

поручае

ц. к. упр. Рафінерія спірітусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту

ЮЛІЯ МІКОЛЯША
у Львовѣ.

Складъ для мѣста Львова
ул. Коперніка ч. 9. 23

Готель Імперіялъ

Перворядный той готель въ нашôмъ мѣстѣ, положеный въ самôмъ осередмѣстю близько всѣхъ властей и урядôвъ, урядженый зъ густомъ и зъ найбôльшимъ комфортомъ, побôльшено въ сихъ дняхъ о трийцять кôлька прекрасныхъ покоѣвъ въ партерѣ. **Цѣны дуже низькй вôдъ 80 кр. за покой.** Для выгоды публики знаходять ся въ готели **добрй купелѣ, великій городъ до проходу зъ знаменитою реставраціею, заосмотреною въ найлѣпшй ѣдла и напоѣ,** заразомъ **выгôдный повôзъ,** готовый все на услуги публики. — Услуга численна и добра. Выгоды якъ найбôльшй. Поручаючи поважанôй публицѣ свôй побôльшеный нинѣ готель, прошу почтити мене и надальше якъ дотеперь своими взглядами и остаю зъ поважанємъ

Христофъ Янович
властитель готелю Імперіялъ.

Бюро оголошенъ и дневниковъ
приймае

ОГОЛОШЕНЯ
до всѣхъ дневниковъ
по цѣнахъ ориґінальныхъ.

ВѢДЕНЬСКА ФАБРИКА АМАЛІѢ

поручае

найновѣйше патентоване начинє кухонне зъ внѣ ґальванічно нікльоване, у внутрѣ повлечене чистою и дуже тревалою емаліею.

До набутя у Ивана Шумана у Львовѣ

площа Бернардиньска и у всѣхъ бôльшихъ торговляхъ зелѣза.

Поручає ся 9
торговлю винъ **ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.**

Зъ друкарнѣ В. Ловиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.